

De professional aan het woord: Merian Boons

‘Meeleven gaat gepaard met emoties. En die laat ik ook toe’

Verpleegkundige Merian Boons (59) heeft “een rugzak vol aan zorgervaring.” Sinds drie jaar haalt de inwoner van Raamsdonksveer daar uit wat nodig is om de gasten in Hospice Francinus de Wind zo goed mogelijk bij te staan.

Merian verlaat op haar zeventiende het ouderlijk huis in Bavel en volgt in het Sint-Josephziekenhuis in Oosterhout de inservice-opleiding tot verpleegkundige. Eenmaal gediplomeerd komt ze op de afdeling chirurgie/oncologie terecht. “De patiënt wordt geopereerd, verdwijnt daarna uit mijn beeld. Ik vroeg me steeds meer af: hoe zou het hem of haar vergaan? Ik wilde ze verder volgen en steunen in traject van nabehandeling: chemokuren, genezing of palliatief. Dus heb ik nog op de Intensive care gewerkt.”

In 2001 fuseert het ziekenhuis met Breda, gaan vijf locaties samen. Ook de fte’s worden onder de loep genomen. Conclusie: Merian is een te dure parttimer, krijgt haar ontslag. “De thuiszorg kwam in beeld, dat kon ik goed combineren met een jong gezin. Vooral het palliatieve terminale deel trok meer en meer aan me. Er gewoon zijn voor mensen die gaan sterven, een luisterend oor bieden. Niks hoeft meer, alles mag. Die setting paste heel goed bij mij. Waar ik tegenaan liep: je kunt die zorg niet 24 uur bieden. In een hospice is dat wel mogelijk.” Gesolliciteerd in Breda, aangenomen. “Je kunt zo veel betekenen voor gasten en hun naasten. Heel dankbaar werk.” Tegelijkertijd: “Ik heb ontdekt dat sterft zoals je hebt geleefd. Ik bedoel: heb je veel mensen om je heen gehad, dan zullen die er in de laatste fase ook zijn.”

En toch verruilt Merian na tien jaar het hospice voor medisch specialistische revalidatie. “Ik ben altijd op zoek geweest om me te blijven voeden met zorgervaring. Maar ik kwam er al snel achter dat het palliatieve terminale deel van

de zorg een wezenlijk onderdeel is van mijn leven. Dus toen er in dit hospice een vacature kwam, heb ik gesolliciteerd. Aangenomen in de tweede ronde, het voelde als een cadeautje dat ik nog een keer terug mocht komen.” Merian voelt zich op haar plek. “Ik heb veel levenservaring, dat is een pre. Het is net als in Breda een kleinschalig hospice, vind ik heel prettig. Staat de gast centraal. Het is fijn om met hen dat laatste stukje mee te lopen, samen met het hele team. Als onze gast hier wat langer verblijft, kun je een goede band opbouwen. Laat ik voelen dat ik meeleef. En dat gaat soms gepaard met emoties. Die laat ik ook toe. Want ook ik ben maar een mens.”

“Ik ben altijd op zoek geweest om me te blijven voeden met zorgervaring”, zegt Merian Boons.

WIJ DANKEN OOK AL ONZE TROUWE VRIENDEN EN DONATEURS VOOR HUN JAARLIJKSE BIJDRAGE!

Sponsors in natura kookzondag

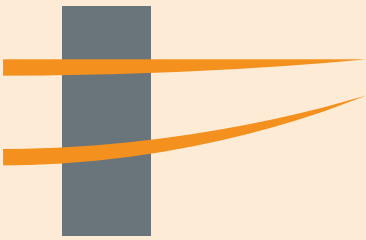
Bloemwerkers Florito
Visspecialzaak Harold Paridaens
Groentespecialzaak Van Bokhoven
Taarten van Renate
Palingkwekerij Muskens
Aspergekwekerij Van Son
Musters Asperges
PartyVlaai Waalwijk
Slagerij van Roessel
Vis specialzaak Dekkers

Sponsors in natura

Vogel- en dierenpecialzaak Geldof
Bloemenhuis van Brunschot
Ambianze
Meewis notarissen
Aannemersbedrijf van Wijlen
Scholengemeenschap de Overlaat
Vissers Waalwijk
De Mandemakers Groep
Thijssen b.v. Print en drukwerk
Eetcafé City
Optoon
Klijn teksten
Schilt Airconditioning
Pro Install
Rola Brandbeveiliging
J.B. BedrijfsHulpVerlening Drunen
Molema, huisvestingsadvies & bouwmanagement
Kleijngeld
Nieuwenhuizen Vlaggen en masten
Hubo

EEN HUIS VOOR PALLIATIEVE TERMINALE ZORG
Warm, waardig en waardevol

Hospice NIEUWS

INFORMATIEBLAD OVER HOSPICE FRANCINUS DE WIND

november 2023
nummer 43

Hospice Nieuws van papier naar digitaal

Twee keer per jaar valt het Hospice Nieuws bij u op de deurmat. Ook deze keer. Maar dat gaat veranderen. Voortaan zullen de nieuwsbrieven digitaal verzonden worden. Dat doen we uit oogpunt van duurzaamheid en kosten. We hopen dat u daar begrip voor heeft. Wilt u de nieuwsbrief blijven ontvangen, dan kunt u een mail sturen naar info@hospicefdw.nl – Manager Baukje Lycklama à Nijeholt

Hemel op aarde

“Kom maar binnen,” zegt ze. “Welkom in mijn hemel.” Ze wijst naar het blauwe zeil, dat voor de ramen van haar kamer hangt. Het ontnemt haar het uitzicht. “Zou de hemel er zo uitzien?” Ze lacht. “Ze zijn bezig met het schilderwerk aan de buitenkant en daarom hebben ze de boel afgedekt. Ik geloof dat ze vandaag aan de kozijnen van mijn kamer gaan beginnen.” Voorzichtig pakt ze haar glas thee op en blaast. Dan zet ze ‘m terug. “Te heet nog.” Ze werpt een blik op het grote televisiescherm. Ze heeft haar eigen tv laten brengen. “Ik ben gek op detectives. Mijn favoriete is net begonnen, kijk je mee?” Ze nestelt zich in haar stoel. “Zie je die man daar, dat is de hoofdinspecteur. Vind je hem ook

zo knap? Ik vind van wel. In deze aflevering heeft ie geen stropdas aan, maar als ie die om heeft, ziet ie er nóg knapper uit.” Stralend neemt ze haar thee weer op en neemt een klein slokje. In beeld verschijnt een lijk. Het ligt onder het bloed tussen de kerkbanken. De man is met vele messteken om het leven gebracht. “Die is dood,” constateert ze. Dan draait ze haar stoel een tikje mijn kant op. “Wat vind jij, kun je beter in één keer dood zijn, net als deze arme man? Of is het beter als je eerst een tijdje ziek bent, zoals ik? Ik kan nog afscheid nemen. Maar deze pechvogel heeft niet eens gedag kunnen zeggen tegen zijn vrouw en kinderen. Als ie die heeft dan. Bruut hè?” Ze rilt.

“Ik vind het fijn, dat ik nog wat tijd heb. Dat ik rustig afscheid kan nemen van mijn neven en nichten en van mijn vriendinnen van de sjoelclub. Dat ik zelf spulletjes kan weggeven aan wie ik wil. Dat deze tijd me is gegund. En het schilderwerk komt ook op het goede moment. Het is hier nu extra bijzonder met dat blauwe zeil voor de ramen. Het lijkt hier wel de hemel op aarde. Net kwam mijn nichtje even op bezoek. Waren we even samen in deze tijdelijke hemel. Fijn toch? Een voorproefje van het eeuwige leven.”

Paulien van Bohemen
Geestelijk verzorger

Hospice Nieuws

Uitgave door
Stichting Fondswerving

Redactie

Kees Klijn
Baukje Lycklama à Nijeholt
Leny van de Zande

Vormgeving en druk

Thijssen b.v.

Oplage

800 stuks

Abonnement

Een abonnement op Hospice Nieuws krijgt u gratis wanneer u donateur wordt van Hospice Francinus de Wind. Vraag de folder met antwoordkaart aan.

Adresgegevens

Hospice Francinus de Wind
Eikendonkiaan 4, 5143 NG Waalwijk
telefoon: 0416-315800
e-mail: info@hospicefdw.nl
internet: www.hospicefdw.nl

Bankrekening

IBAN NL58 RABO 0155 8852 86
t.n.v. Stichting Fondswerving Hospice te Waalwijk.

Side by Side Singers leggen de gasten met zorgvuldig gekozen liedjes in een klankbad.

‘We brengen iets moois, we krijgen er iets moois voor terug’

Elke maand vindt er in het atrium van Hospice Francinus de Wind een muzikale activiteit plaats, georganiseerd door Marjo Sikkers en Noëlle van den Broek. “Soms worden gasten en hun naasten er echt door geraakt.”

Marjo is begonnen als zorgvrijwilliger. Dat bleek fysiek te zwaar, dus stapte de 71-jarige Drunense over naar de telefoondienst. “Ik werd ingewerkt door Truus Schouten En zij regelde ook de muziek. Toen ze daarmee stopte, heb ik dat van haar overgenomen.” Wat het precies inhoudt? “Eens per maand nodig ik musici uit. De ene keer een solist of duo, dan weer een koor. Zo divers mogelijk, dus van jarenzestig tot oud-Hollandse meezingliedjes. En er waren een keer twee jonge violisten, Andere Rieu.”

De concerten duren twee keer twintig minuten, met een pauze. De keuze van de nummers is een punt van aandacht. “Niet dat zwaarmoedige, de muziek mag ook gezellig zijn. Natuurlijk, soms zit er een gevoelig liedje tussen. En dan vloeien er weleens tranen, ook dat hoort erbij.” Muzikanten en publiek, ze horen onlosmakelijk bij elkaar. In het hospice is het anders. “Soms blijven gasten op hun kamer. Als ze toch de muziek willen horen, zetten zij de deur van hun kamer open.” En ook: “We merken dat muziek wat doet met mensen. Soms worden gasten en hun naasten er echt door geraakt.”

Liedertafel Oefening en Vermaak uit Waalwijk verzorgt soms met 25 tot 30 leden een concert. “Het is fantastisch om te doen”, zegt Janny van der Salm, die de pr verzorgt. “Met zingen breng je een stukje vreugde. Muziek geeft verlichting, leidt af. We zingen een breed repertoire, soms een stukje opera.” Wat de keuze betreft: “Niet droevig of beladen, maar liederen met een positief verhaal.” In het atrium staat ook een piano. “Tussen de liedjes door speelt onze dirigent Carl van Kuyck een stukje klassiek. Heel mooi, je krijg er soms kippenvel van.”

Of het wennen was voor Janny? “Niet echt. Ik werk bij Villa Pardoes, daar heb je te maken met gezinnen waarvan een kind ernstig ziek is. Dan voel je ook in het hospice de stemming en sfeer aan.”

De Wilki's - Wil Opperman en Kitty Adriaanse – zingen bekende, oude Nederlandstalige liedjes met een enkele keer een uitstapje over de grens. “We doen dat vooral in woonzorgvoorzieningen en kleinere woongroepen, waar grote koren niet terechtkunnen”, zegt Kitty. “Zingen in het hospice was een bijzondere ervaring, het voelde heel goed. Alle deuren stonden open. Na drie liedjes kwam er een gast luisteren, samen met zijn partner. Hij was gitarist geweest. Op zijn verzoek hebben we Sound of Silence gezongen. Geluisterd met een lach en een traan: je ziet dus mensen voor even veranderen. Bijzonder, dat kan alleen muziek. We komen graag nog een keer terug.”

Op de lijst met zangers, muzikanten en koren is Side by Side Singers een uniek gezelschap. Huub Prüst, Christel Schimmel en Sabine Verstijnen zingen niet in het atrium, maar aan bed van mensen die binnen afzienbare tijd afscheid zullen nemen van het leven. “Met zorgvuldig gekozen liedjes leggen we hen in een klankbad”, zegt Sabine, die de zang begeleidt met een harpje. “We willen ze vervoeren met onze muziek, zodat ze in het moment zijn en daardoor de pijn even kunnen vergeten.” De setting is ook belangrijk. “We zitten op onze krukjes links, rechts, aan het hoofdeinde, of om de stoel. Alsof we de gast omarmen.”

Een persoonlijk concert - als een gast en zijn naasten dat willen - is heel intiem. “De ervaringen van de gasten zijn heel wisselend. Soms wordt er gehuild, herinnert een liedje aan een bepalende periode in hun leven. Soms leidt het tot verhalen vertellen, tot gesprekken.” Al met al? “We brengen iets moois, we krijgen er iets moois voor terug.”

‘Vriend geworden als geste voor de goede zorg aan Ruud’

Marianne Brekelmans besloot zes jaar geleden om Vriend van Hospice Francinus de Wind te worden. Die vriendschap heeft de 80-jarige inwoner van Den Bosch voor vijf jaar verlengd. “Mijn partner Rudolf Mink en ik zijn door het hospice zo goed opgevangen, dat wil ik graag financieel waarderen.”

Kijk naar de foto van Rudolf - Ruud voor Marianne -, dan staat er een man die uitstraalt: ‘Ik weet wat ik wil.’ “Ruud was een baasje, hoor. Dat karakter zat er natuurlijk al in, maar is ook zeker door zijn leven gevormd. Geboren en getogen in Den Haag maar met Zeeuwse wortels is hij na de Zeevaartschool in Den Helder gaan werken op de grote vaart. Begonnen als derde stuurman, opgeklommen naar eerste stuurman. Leidinggeven dus, het zat in Rudolfs genen. Veel gezien, vooral in Zuid-Amerika. In 1969 aan wal gekomen, kreeg Ruud als transportmanager bij HAK in Giessen weer een verantwoordelijke functie.”

Daarna krijgt zijn leven een bijzondere wending: hij gaat in de postzegels, als professional. “Zo heb ik ‘m leren kennen, tijdens een beurs in café D’n Braai in Vlijmen. Samen hebben we dat in een winkel aan de Nieuwstraat in Den Bosch uitgebouwd tot een goed lopend bedrijf. Op zijn zestigste

Rudolf Mink omarmde het leven met volle teugen.

heeft Ruud zijn deel van de zaak verkocht aan een vriend, ik ben doorgedaan met het verzendbureau voor postzegelverzamelaars wereldwijd.” Zijn vrije tijd vult hij in met vissen. “Was zijn lust en zijn leven. Zaten we samen uren aan de waterkant, hadden we mooie gesprekken.”

In 2015 ontdekt Rudolf een bobbeltje op zijn rug. Het blijkt een kwaadaardig melanoom. Lang verhaal kort: geopereerd, genezen verklaard, melanoom keert terug, weer onder het mes. “Ruud kreeg er ook nog blaaskanker bij, ging steeds meer achteruit. Voor mij werd de zorg te zwaar. Op 14 augustus, nadat hij twee weken in het Radboudumc in Nijmegen had gelegen, ging hij naar Hospice Francinus de Wind.”

Dat was een enorme overgang. Marianne: “Ruud had een enorme levensdrang. In het ziekenhuis had hij misschien nog de hoop beter te worden. Dat was niet zo. In een hospice weet je dat dit zijn laatste stukje zou zijn. Daar heeft hij zich tegen verzet. Ruud was opstandig. Maar de verpleging en de vrijwilligers konden daar zó goed mee omgaan, met alle respect en heel veel geduld. Uiteindelijk had hij het er toch naar zijn zin.”

Rudolf vindt het heel belangrijk dat Marianne bij hem was. “Daar kreeg ik in het hospice alle ruimte voor. Ik heb er geslapen. De verpleging heeft veel met me gepraat: hem loslaten was voor mij heel moeilijk. Er werd voor Ruud gezorgd, en voor mij.” Op 5 oktober 2017 overlijdt Rudolf Mink. Hij wordt 79 jaar.

Hetzelfde jaar besluit Marianne om Vriend te worden Hospice Francinus de Wind: vijf jaar lang doneert ze vijfhonderd euro per jaar. Dit jaar verlengt ze de ‘vriendschap’. ‘Als geste voor de uitstekende zorg die Ruud en ik hebben gekregen. Het geeft me een heel goed gevoel om een stukje te kunnen bijdragen aan de kwalitatief goede zorg.’

Belastingdienst waardeert uw waardevolle hulp

De drie W's van het hospice Waardig, Warm, Waardevol laten zich niet financieren door verzekeringen, wel door uw bijdrage. De Stichting Fondswerving Hospice is een zogenaamde ANBI-stichting, een Algemeen Nut Beogende Instelling. Uw waardevolle hulp wordt daardoor op prijs gesteld door de fiscus. Giften zowel in de inkomstenbelasting als de vennootschapsbelasting zijn onder voorwaarden aftrekbaar. Met een periodieke gift van hetzelfde bedrag

gedurende vijf jaar kunt u uw gift volledig aftrekken van de belasting. De hoogte van uw belastingvoordeel is afhankelijk van uw inkomen. Het voordeel is dat het Stichting Fondswerving zekerheid biedt voor de giften die de komend vijf jaar mogen ontvangen. Daarop kan beleid worden afgestemd. Schenkingen worden vastgelegd in een overeenkomst. Voor ondernemers gelden andere fiscale regels.

Algemeen Nut
Beogende Instelling

ANBI